

малко, но вършатъ важна работа. Когато въ кръвта ни и въ тѣлото ни навлѣзатъ микроби, бѣлитъ кръвни тѣлца нападатъ микробитѣ, изяждатъ ги и така спасяватъ човѣка отъ болести.

— Ами тогава защо боледуваме, и нѣкои хора умиратъ отъ болести?

— Понѣкога микробитѣ сж много и по-силни отъ бѣлитъ кръвни тѣлца. Тогава тѣ отдѣлятъ и много отрови и надвиватъ на бѣлитъ кръвни тѣлца. Въ пораншнитѣ времена голѣмъ брой хора сж умирали отъ страшни заразителни болести: тифусъ, едра шарка, дифтеритъ, бѣсъ, синя прищка, холера, чума и др. Сега вече ученитѣ използватъ самитѣ микроби, за да лѣкуватъ съ тѣхъ болеститѣ.

— Съ микроби ли? Разкажете ни, г-нъ Петровъ!

— Тъкмо това искахъ да ви обясня. Ученитѣ сж забелязали, че когато човѣкъ прекара нѣкоя болестъ, обикновено следъ това той не се заразява вече отъ нея и рѣдко боледува втори пжтъ. Като че ли нѣщо е останало въ тѣлото

му отъ първото боледуване, което не позволява втори пжтъ на микробитѣ да му действуватъ. И наистина, откри се, че такива спасителни вещества оставатъ въ кръвта на човѣка. При първото боледуване бѣлитъ кръвни тѣлца сж произвели голѣмо

количество противоотрови, които сж унищожили микробитѣ и тѣхнитѣ отрови, и човѣкъ е оздравѣлъ. Тия противоотрови обаче сж останали въ кръвта му

Бѣлитъ кръвни тѣлца поглѣщатъ микробитѣ и ги изяждатъ.